

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2034	Τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ Πέμπτη 24 Αὐγούστου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Προφητεῖες τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ

Θὰ προσπαθήσω, ἀγαπητοί μου, νὰ μιλήσω ἀπλᾶ, ὥστε νὰ μὲ καταλάβῃ κ' ἓνα παιδί. Τὰ θέματα εἶνε πολλὰ. Ἄπ' ὅλα τὰ θέματα διαλέγω, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς **τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ**, νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ μερικές μόνο ἀπὸ τὶς **προφητεῖες** τοῦ ἁγίου.

***

Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἀδελφοί μου, ὅσα γράμματα κι ἂν μάθουμε, δὲν ξέρουμε τί θὰ γίνῃ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα· εἴμαστε σὰν τοὺς τυφλοπόντικες, δὲν βλέπουμε πρὸ πέρα. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς εἶχε μάτια πνευματικά. Πετοῦσε ψηλά, ἔβλεπε μακριὰ σὰν ἀετός, καὶ προεῖδε πράγματα, ποὺ ἔγιναν ὕστερα ἀπὸ 100 - 200 χρόνια, πράγματα ποὺ γίνονται στὶς ἡμέρες μας. **Ἦταν πράγματι ἅγιος μὲ χάρισμα προφητικό.**

Προεῖδε ὅτι θὰ ῥθοῦν ἡμέρες δύσκολες, ὅτι θὰ ῥθῆ μεγάλο κακὸ στὸν κόσμο. Καὶ ποῖό εἶνε αὐτὸ τὸ μεγάλο κακό· ὅτι **οἱ ἄνθρωποι θὰ πάψουν νὰ ἀγαποῦν τὸ Θεό.** Καὶ πῶς θὰ γίνῃ αὐτό, πῶς οἱ ἄνθρωποι θὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Θεό; ποιά θὰ εἶνε ἡ αἰτία;

✓ Τὸ λέει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς· «**Τὸ κακὸ θὰ σᾶς ἔρθῃ ἀπὸ τοὺς διαβασμένους**» (ἐπισκ. Αὐγ. Καντιώτου, Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, Ἀθήναι 2013^ο, πρ. 54, σ. 308), ἀπὸ **τὰ ἄθρα γράμματα.** Καὶ τὸ εἶδαμε αὐτό. Δὲν κατηγορῶ τὰ σχολεῖα, ἀλλὰ μερικοὶ μάθαιναν λίγα γράμματα καὶ κατόπιν γύριζαν στὰ χωριά κι ἄνοιγαν τὸ στόμα τους κ' ἔλεγαν πῶς δὲν ὑπάρχει Θεὸς καὶ πῶς αὐτὸ τὸ ἀπέδειξε τάχα ἡ ἐπιστήμη. Μεγάλο ψέμα. Οἱ ἀληθινοὶ ἐπιστήμονες πιστεύουν στὸ Θεό. Κάθε σπίτι ἔχει τὸν κατασκευαστή του, καὶ τὸ μεγάλο αὐτὸ σπίτι τοῦ σύμπαντος τὸ κατασκεύασε ὁ Θεός· «**Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός**», λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ἐβρ. 3,4).

✓ Εἶπε ἀκόμη ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ὅτι θὰ ῥθῆ **μεγάλῃ πείνᾳ**· τέτοια πείνα, ποὺ γιὰ μιὰ φούχτα ἀλεύρι θὰ δίνης μιὰ φούχτα χρυσάφι. «**Μιὰ χούφτα μάλαμα μιὰ χούφτα ἀλεύρι**» (ἐ.ἀ. πρ. 40, σ. 306). «**Λυπηρὸν εἶνε νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ· σήμερον αὔρι-**

ον καρτεροῦμεν δίψες, πείνες μεγάλες ποὺ νὰ δίδωμεν χιλιάδες φλουριά καὶ νὰ μὴν εὐρίσκωμεν ὀλίγον ψωμί» (ἐ.ἀ. πρ. 75, σ. 312). «**Ἄν βρῖσκουν στὸ δρόμο ἀσήμι, δὲν θὰ σκύβουν νὰ τὸ πάρουν· γιὰ ἓνα ὅμως ἀστάχυ θὰ σκοτώνωνται ποιός νὰ τὸ πρωτοπάρῃ...**» (πρ. 53, σ. 308). Καὶ τὰ εἶδαμε αὐτά, ἀδέρφια μου, στὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς· ἐγὼ εἶδα παιδιὰ στὴν Κοζάνη, στὴν Ἑστία τῶν σισσιτίων, νὰ σαλιώνη τὸ δάχτυλο καὶ νὰ σκύβη νὰ μαζεύῃ ψίχουλα γιὰ νὰ χορτάσῃ. Πέρασε ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, μὰ θὰ εἶμαι ψεύτης ἂν δὲν σᾶς πῶ μιὰ ἀλήθεια· ὅτι θὰ ῥθῆ κάποια πείνα στὴν πατρίδα μας χειρότερη ἀπὸ ἐκείνη τῆς Κατοχῆς. Καὶ θυμηθῆτε τὰ λόγια τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ. Καλότυχοι δὲν θὰ ἔνε αὐτοὶ ποὺ κάθονται στὶς μεγάλες πόλεις –μὴν τοὺς μακαρίζετε αὐτούς–, ἀλλὰ ὅσοι θὰ κάθωνται στὴν ὑπαιθρο. Οἱ πόλεις θὰ ἀδειάσουν, θὰ μείνουν ἔρημες, μόνο σκυλιὰ θὰ ἀλυχτᾶνε μέσα στὴ Θεσσαλονίκη καὶ στὴν Ἀθήνα.

✓ Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς πρὶν διακόσα χρόνια ἔκανε προφητεῖες **γιὰ τὶς ἀνακαλύψεις τῶν ἡμερῶν μας.** Τί εἶπε· «**Θὰ ῥθῆ καιρὸς ποὺ οἱ ἄνθρωποι θὰ ὁμιλοῦν ἀπὸ ἓνα μακρινὸ μέρος σὲ ἄλλο, σὰν νᾶνε σὲ πλαγινὰ δωμάτια, π.χ. ἀπὸ τὴν Πόλι στὴ Ρωσία**» (πρ. 119, σ. 318)· ἐννοοῦσε τὰ **τηλέφωνα** καὶ τὸν ἀσύρματο, ποὺ τότε δὲν ὑπῆρχαν.

✓ Εἶπε ἀκόμη ὁ ἅγιος· «**Θὰ δῆτε στὸν κάμπο ἀμάξι χωρὶς ἄλογα νὰ τρέχῃ γρηγορότερα ἀπὸ τὸν λαγὸ**» (πρ. 117, σ. 318)· ἐννοοῦσε τὰ **αὐτοκίνητα.**

✓ Εἶπε ἐπίσης ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὅτι «**Θὰ ἔρθῃ καιρὸς ποὺ θὰ διευθύνουν τὸν κόσμον τὰ ἄλλα καὶ τὰ μπάλαλα**» (πρ. 44, σ. 307)· τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων δὲν θὰ ἔχουν ἀξία, γιὰ τὴν θὰ κυβερνοῦν οἱ **μηχανές**, «**τὰ ἄλλα καὶ τὰ μπάλαλα**».

✓ Εἶπε ὅμως καὶ κάτι ἄλλο ὁ ἅγιος Κοσμᾶς· «**Θὰ δῆτε νὰ πετᾶνε ἄνθρωποι στὸν οὐρανὸ σὰν μαυροπούλια καὶ νὰ ρίχνουν φωτιὰ στὸν κόσμον...**» (πρ. 120, σ. 318-9)· ἐννοοῦσε τὰ πολεμικὰ **ἄεροπλάνα.** Αὐτὰ δὲν γράφτηκαν ἐκ τῶν ὑστέρων· τὰ εἶπε τότε καὶ βγήκανε τώρα.

✓ Σπουδαία ακόμη εἶνε κι αὐτὰ πού εἶπε γιά **πολέμους** καί **ἐξοπλισμούς**. «*Θὰ ἔρθῃ καιρὸς πού θὰ φέρῃ γυῖρες ὁ διάβολος μὲ τὸ κολοκύθι του*» (πρ. 84, σ. 313)· καὶ πράγματι οἱ **πύραυλοι** καὶ τὰ διαστημόπλοια μοιάζουν μὲ κολοκύθι.

✓ Προφήτευσε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ὅτι θὰ γίνῃ ἕνας φοβερὸς **πόλεμος**, ὁ τελευταῖος, πού «*οἱ βράχοι καὶ οἱ λάκκοι θὰ εἶνε γεμᾶτοι κόσμος*» (πρ. 73, σ. 312), «*γεμᾶτοι φεύγοντας*» (πρ. 28, σ. 305).

✓ «*Στὴν Πόλι θὰ χυθῇ αἷμα πού τριχρονίτικο δαμάλι θὰ πλέξῃ (=πλεύση)*» (πρ. 58, σ. 308)· θὰ χυθῇ τόσο **αἷμα**, ὥστε θὰ κολυμπήσῃ τὸ μοσχάρι, θὰ φτάσῃ μέχρι τὰ χαλινάρια τοῦ ἀλόγου.

✓ Καὶ εἶπε ἀκόμα, ὅτι **ἡ γῆ θὰ ἀραιώσῃ**. «*Μετὰ τὸν πόλεμον οἱ ἄνθρωποι θὰ τρέχουν μισὴ ὥρα δρόμο, γιὰ νὰ βρίσκουν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν κάμουν ἀδελφὸ*» (πρ. 76, σ. 312). Θὰ σκοτωθοῦν τόσο πολλοὶ ἄνθρωποι, ὥστε θὰ περπατᾶς καὶ δὲν θὰ βρίσκῃς ἄνθρωπο.

Μὴ φοβηθῆτε, ἔλεγε στοὺς πιστοὺς ὁ ἅγιος Κοσμᾶς· στὸ τέλος δὲν θὰ νικήσῃ ὁ διάβολος, οἱ κακοὶ ἄνθρωποι θὰ τιμωρηθοῦν· θὰ νικήσῃ ὁ Χριστὸς καὶ αὐτὸς θὰ βασιλεύσῃ στὴ γῆ.

✓ Κάπου ἔξω ἀπ' τὰ Γιάννενα ὁ ἅγιος Κοσμᾶς συνάντησε ἕνα παιδί 17 - 18 χρονῶν πού ἔβοσκε πρόβατα. Πλησίασε τὸν ἅγιο καὶ τοῦ λέει· – Δὲ μοῦ λές, παππούλη, τί θὰ γίνω ἐγώ; Τὸν κοίταξε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, τὸν ζύγισε, καὶ τοῦ λέει· – «*Θὰ γίνῃς μεγάλος ἄνθρωπος... Καὶ στὴν Πόλι θὰ πᾶς, μὰ μὲ κόκκινα γένεια*» (πρ. 115, σ. 317). Τὸ παιδί αὐτὸ ἦταν ὁ Ἀλῆ πασᾶς. Μεγάλωσε, ἐφυγε ἀπὸ τὰ βουνά, πῆγε κάτω, ἔγινε πασᾶς· τυράννησε, ἔσφαξε, ἔπνιξε, ἀτίμασε, ἔβαψε τὰ χέρια του στὸ αἷμα. Ἀπέκτησε πλοῦτο, γέμισε πιθάρια χρυσάφι, ἔκανε κάστρο στὸ νησί τῶν Ἰωαννίνων. Ἔγινε θηρίο μεγάλο, ὑπερηφανεύτηκε, ἔως ὅτου ἐπαναστάτησε κ' ἐναντίον τοῦ σουλτάνου. Κι ὁ σουλτᾶνος διέταξε τὰ στρατεύματά του, τὸν πολέμησαν, τὸν ἔπιασαν, τὸν σκότωσαν, καὶ τοὺς εἶπε νὰ πάνε τὸ κεφάλι του κομμένο στὴν Πόλι. Τὸ ἔβαλαν αἰμόφυρτο πάνω σ' ἕνα πάσσαλο νὰ τὸ βλέπῃ ὁ κόσμος, τὸ πέρασαν ἀπὸ τὰ Γιάννενα καὶ ἄλλες πολιτείες, καὶ τέλος ἔφτασε στὴν Πόλι μὲ κόκκινα τὰ γένεια. Ἔτσι καὶ αὐτὸς ὁ προφητικὸς λόγος τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ ἔγινε πραγματικότης.

✓ Εἶπε ἀκόμα ὁ ἅγιος κι αὐτὴ τὴν προφητεία· «*Μετὰ τὸ γενικὸ πόλεμο θὰ ζήσῃ ὁ λύκος μὲ τ' ἄρνι*» (πρ. 60, σ. 308). Εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ βοσκῆσῃ λύκος μὲ ἄρνι καὶ νὰ μὴν τὸ φάῃ; Τί ἐννοοῦσε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς; Ὑπάρχουν δύο λογίων λύκοι. Ὑπάρχει ὁ λύκος πού ξέρετε, στὰ βουνά· ὑπάρχει ὁ μὴν κ' ἕνας ἄλλος λύκος, ὁ κακὸς καὶ διεστραμμένος ἄνθρωπος· ὁ φονιάς πού βάφει

τὰ χέρια του στὸ αἷμα, αὐτὸς πού παλαμίζει τὸ Εὐαγγέλιο στὰ δικαστήρια, αὐτὸς πού βλαστημάει τὰ θεῖα, αὐτὸς πού δὲν πατάει στὴν ἐκκλησία, αὐτὸς πού δέρνει τὴ γυναῖκα του καὶ τυραννάει τὰ παιδιά του, ὁ χαρτοπαίκτης, ὁ ἄσωτος, αὐτὸς πού δὲν ἔχει μέσα του Θεό. Αὐτοὶ εἶνε τὰ θηρία τὰ μεγάλα· μὰ θὰ ῥθῆ μέρα πού κι αὐτοὶ θὰ γονατίσουν μπροστὰ στὸ Χριστό, ὅλοι αὐτοὶ οἱ λύκοι θὰ γίνουν ἄρνια, καὶ ὅλος ὁ κόσμος θὰ γίνῃ ἕνα μαντρί μεγάλο μὲ πρόβατα ἡμερα, πού θὰ ἔχουν ἕνα ποιμένα, τὸ Χριστό.

* * *

Τελειώνοντας, ἀγαπητοί μου, τονίζω δύο πράγματα πού **ἀποδίδονται** στὸν ἅγιο Κοσμᾶ.

● Πρῶτον. Τὸν ρώτησαν κάποτε· – Πότε θὰ γίνῃ τὸ μεγάλο κακό; Καὶ ἀπήντησε· – «Ὅταν θὰ δῆτε **ν' ἀδειάζουν οἱ ἐκκλησιᾶς καὶ νὰ γεμίζουν οἱ φυλακές**. Στὴν τουρκοκρατία, χωρὶς καμπάνες γιὰ τὸν Τουῦρκο δὲν ἐπέτρεπαν, οἱ Χριστιανοὶ ἔτρεχαν στὴν ἐκκλησία· τώρα χτυπᾶνε καμπάνες μεγάλες, μὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν πατᾶνε στὴν ἐκκλησιά, δὲν ὑπάρχει παιδί νὰ κρατήσῃ τὴ λαμπάδα. Ἄλλος εἶνε ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι του, ἄλλος παίρνει τὸ τουφέκι του καὶ πάει νὰ κυνηγήσῃ, ἄλλος κλείνεται σὲ κέντρα καὶ χαρτοπαίζει, ἄλλος πηγαίνει στὰ χωράφια του, καὶ ἄλλος ἄλλου. Πραγματοποιήθηκε ὁ λόγος· ἄδειασαν οἱ ἐκκλησιᾶς καὶ γέμισαν οἱ φυλακές.

● Καὶ δεύτερον. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς εἶπε, ὅτι **ὁ διάβολος θὰ μᾶς κοσκινίσῃ**. Θὰ κατεβῆ στὴ γῆ, ὅπως λέει ἡ Ἀποκάλυψις (12,12)· κι ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα περιμένουμε τὸν ἀντίχριστο, πού θὰ μᾶς κοσκινίσῃ ὅλους· τὰ παλάτια καὶ τὸ λαό, τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἐργοστασιάρχες καὶ τοὺς γεωργούς, τοὺς παπᾶδες καὶ δεσποτάδες καὶ πατριάρχες.

Θὰ μᾶς κοσκινίσῃ ὅλους ὁ διάβολος. Ἀλλά, ἀδέρφια μου, **μὴ φοβηθῆτε**· ὄχι. Παραπάνω ἀπ' ὅλα εἶνε ὁ Κύριος! Κι ἂν δὲν πιστεύῃς ἢ μάνα κι ὁ πατέρας σου, κι ἂν μέσ' στὸν κόσμο μείνῃς ἕνας, νὰ γονατίζῃς μπροστὰ στὸ Χριστό καὶ νὰ λές· «*Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῆ ἀπιστία*» (Μάρκ. 9,24). Δὲν θὰ νικήσῃ ὁ διάβολος, δὲν θὰ νικήσουν οἱ αἰρετικοὶ καὶ οἱ ἄθεοι· θὰ νικήσῃ ὁ Χριστός, πού ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας, θὰ νικήσῃ ἡ Ὁρθόδοξος Πίστι. Κοντὰ στὸ Χριστό, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Στὰ ἁγία μας χώματα νὰ παλέψουμε ἔναντι τοῦ διαβόλου.

Καὶ **ὁ Χριστός**, εὐχομαί ἐγώ ὁ ἁμαρτωλός, **νὰ σᾶς φυλάῃ**. Νὰ φυλάῃ τὸν τόπο σας, τίς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά σας. Νὰ εἶστε εὐλογημένοι καὶ τρισευλογημένοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**